

بررسی پتانسیل کاربرد بستر کشت نی پیت در تولید گیاهچه‌های هنداونه (*Citrullus lanatus L.*) با تأکید بر

پاسخ‌های پاسخ‌های فتوسنتزی

- فروش رستمی^۱، رضا صالحی محمدی (نویسنده مسئول)^{۲*}، علی محمدی ترکاشوند^۳، پژمان مرادی^۴ و سپیده کلاته‌جاری^۵
 ۱- دانشجوی دکتری، گروه علوم باغی وزراعی، دانشکده کشاورزی و علوم صنایع غذایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران،
 frnwshrstmy@gmail.com
 ۲- استادیار، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران، salehir@ut.ac.ir
 ۳- دانشیار، گروه خاکشناسی، دانشکده کشاورزی و علوم صنایع غذایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران،
 m.torkashvand54@yahoo.com
 ۴- دانشیار، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران، pjmoradi@gmail.com
 ۵- استادیار، گروه علوم باغی وزراعی، دانشکده کشاورزی و علوم صنایع غذایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران،
 kalatejari@yahoo.com
 تاریخ دریافت: مهر ۱۴۰۱ تاریخ پذیرش: دی ۱۴۰۱

Investigating the potential of using Nipeat substrate in the production of watermelon seedlings (*Citrullus lanatus L.*) with an emphasis on photosynthetic responses

Farnoush Rostami¹, Reza Salehi Mohammadi (Corresponding author)^{2*}, Ali mohammadi torkashvand³, Pejman Moradi⁴ and Sepideh kalate jari⁵

- 1- Ph.D student, Department of Horticulture and Agronomy, Faculty of Agriculture and Food Science, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, frnwshrstmy@gmail.com
 2*- Assistant Professor, Department of Horticulture, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Tehran University, Karaj, Iran, salehir@ut.ac.ir
 3- Associate professor, Department of Horticulture and Agronomy, Faculty of Agriculture and Food Science, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, m.torkashvand54@yahoo.com
 4- Associate professor, Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Saveh Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, pjmoradi@gmail.com
 5- Assistant Professor, Department of Horticulture and Agronomy, Faculty of Agriculture and Food Science, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, kalatejari@yahoo.com

Received: October 2022

Accepted: January 2023

Abstract

In the present study, the effects of Cocopeat, Nipeat and Perlite on the morphological, physiological and photosynthetic performance of watermelon seedlings were studied based on randomized complete block design. Plant seeds after preparation were cultured in 6 culture media including 1) 100% cocopeat (CP₁₀₀); 2) 100% Nipeat (NP₁₀₀); 3) 50% Cocopeat+50% Nipeat (CP₅₀+NP₅₀); 4) 25% cocopeat + 50% Nipeat + 25% Perlite (CP₂₅NP₅₀P₃₀); 5) 50% Nipeat +50% Perlite (NP₅₀+P₃₀); 6) 70% Nipeat + 30% Perlite (NP₇₀+P₃₀). Germination indicators such as germination percentage and rate were calculated and after the seedlings reached the stage of transfer to the field, morphological, physiological and chlorophyll fluorescence characteristics were examined. The results indicated a high vegetative performance of the Watermelon seedlings in the CP₁₀₀ treatment, but in the substrates containing perlite, a decrease in all the studied morphological traits and photosynthesis performance was observed. When CP₁₀₀ culture medium was used, the highest amount of chlorophyll a, b and total, carotenoids and relative content of leaf water and the lowest amount of proline were reported. Therefore, according to the results obtained in the present research, it can be stated that the use of 100% cocopeat can lead to better growth of Watermelon seedlings.

Keywords: Cocopeat, Nipeat, Perlite, Substrate, Watermelon.

فصلنامه گیاه و زیست فناوری ایران

سال ۱۴۰۱، دوره ۱۷، شماره ۴، صص ۷۲ - ۵۸

چکیده

در مطالعه حاضر، اثرات بسترهای کشت کوکوپیت، نی پیت و پرلیت بر صفات مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و عملکرد فتوسنتزی گیاهچه‌های هنداونه در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی مطالعه شد. بذور گیاهان بعد از تهیه در ۶ بستر کشت شامل ۱۰۰ درصد کوکوپیت (CP₁₀₀)؛ ۱۰۰ درصد نی پیت (NP₁₀₀)؛ ۵۰ درصد کوکوپیت+۵۰ درصد نی پیت (CP₅₀+NP₅₀)؛ ۲۵ درصد کوکوپیت+۵۰ درصد نی پیت+۲۵ درصد پرلیت (CP₂₅NP₅₀P₃₀)؛ ۵۰ درصد نی پیت+۵۰ درصد پرلیت (NP₅₀+P₃₀)؛ ۷۰ درصد نی پیت+۳۰ درصد پرلیت (NP₇₀+P₃₀) کشت شدند. شاخص‌های جوانه‌زنی همچون درصد و سرعت جوانه‌زنی محاسبه و پس از رسیدن گیاهچه‌ها به مرحله انتقال به مزرعه صفات مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و کلروفیل فلورسانس مورد بررسی قرار گرفت. نتایج حاکی از عملکرد بالای روشی گیاهچه‌های هنداونه در تیمار CP₁₀₀ بود، اما در بسترهای حاوی پرلیت کاهش در کلیه صفات مورفولوژیکی و عملکرد فتوسنتز مشاهده شده مشاهده شد. هنگام استفاده از محیط کشت CP₁₀₀، بیشترین میزان کلروفیل a، b و کل، کاروتنوئیدها و محتوای نسبی آب برگ و کمترین مقدار پرولین گزارش شد. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده در تحقیق حاضر می‌توان بیان کرد که استفاده از کوکوپیت ۱۰۰٪ می‌تواند منجر به رشد بهتر گیاهچه‌های هنداونه شود.

کلمات کلیدی: پرلیت، سوبسترا، کوکوپیت، نی پیت، هنداونه.

فصلنامه گیاه و زیست فناوری ایران

سال ۱۴۰۱، دوره ۱۷، شماره ۴، صص ۷۲ - ۵۸

مقدمه و کلیات

محیط کشت مناسب در تولید محصولاتی مانند هندوانه بسیار مهم است (جوانمردی، ۱۳۸۶). کوکوپیت (CP) ترکیبی است که از فرآوری پوسته‌های میوه نارگیل به دست می‌آید که از نظر فیزیکی مواد اسفنجی و شبیه ذغال سنگ نارس است که از نسبت‌های مساوی لیگنین و سلولز تشکیل شده است و در سال‌های اخیر به طور گسترده در صنعت باغبانی در اروپا، استرالیا، ایالات متحده و کانادا استفاده شده است (Noguera *et al.*, 2000). پرلیت آلومینوسیلیکاتی با منشا آتشفشانی است و ظرفیت تبادل کاتیونی زیادی ندارد. پرلیت موجب افزایش زهکشی محیط کشت و بهبود تهویه آن می‌شود. تولید موفق محصولات زراعی در کشت بدون خاک در گلخانه‌ها مستلزم ذخیره کافی مواد مغذی در محیط‌های کشت مختلف در هر مرحله از رشد گیاه است (BÃ¶hme, 1994). باگاس یک ماده الیافی است که از نیشکر به شکل خرده چوب استخراج می‌شود که حاوی ۵۵-۵۰ درصد آب است (Rasul *et al.*, 1999). ساختار باگاس شامل سلولز (۳۵٪)، همی‌سلولز (۲۴٪)، لیگنین (۲۲٪) و حدود ۲۰٪ خاکستر حاوی مواد معدنی دیگر است (Alves *et al.*, 2010). به نظر می‌رسد این ماده قابلیت استفاده به عنوان محیط کشت در تولید محصولات گلخانه‌ای بدون خاک را دارد و مطالعات در این زمینه می‌تواند از اهمیت بالایی برخوردار باشد. بنابراین، هدف از این مطالعه بررسی اثر محیط کشت بدون خاک بر واکنش‌های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و فتوسنتزی هندوانه در شرایط گلخانه بود.

هندوانه متعلق به خانواده Cucurbitaceae به طور گسترده‌ای در دنیا کشت شده و تولید سالانه آن در دنیا ۱۱۹ میلیون تن برآورد می‌شود. مهم‌ترین کشورهای تولید کننده هندوانه چین، ترکیه و ایران می‌باشند. این میوه برای کشورمان ارزآوری داشته و از این رو اهمیت ویژه‌ای دارد (غمخوار و همکاران، ۱۳۹۰). بحرانی‌ترین مرحله رشد گیاه، جوانه‌زنی می‌باشد که تأثیر قوی روی نمو گیاه در دیگر مراحل و در نهایت عملکرد گیاه دارد (Rifna *et al.*, 2019). جوانه‌زنی کم و رشد نامطلوب گیاهچه منجر به کاهش شدید در عملکرد محصول نهایی می‌گردد (Soltani and Soltani, 2015). بنابراین، بسیار مهم است که عوامل مؤثر بر رشد گیاهچه هندوانه مطالعه و بهینه‌سازی صورت گیرد. بستر کشت یکی از فاکتورهای مهم و مؤثر بر رشد گیاه از جمله مرحله رشد گیاهچه، است. در حال حاضر توجه زیادی به کشت هندوانه در بسترهای کاشت بدون خاک شده است (Ma *et al.*, 2017). کنترل تغذیه گیاه، افزایش تراکم کاشت، کاهش بروز بیماری‌ها و آفات و افزایش کمیت و کیفیت محصول نسبت به کشت خاکی از مزایای مهم این دسته از محیط‌های کشت می‌باشند (Martinez and Abad, 1992). ظرفیت نگهداری آب بالا، تهویه مناسب، زهکشی خوب و ظرفیت تبادل کاتیونی بالا (CEC) از ضرورت‌های بستر کشت مناسب می‌باشد. محیط‌های کشت مختلف هر کدام حاوی مواد مختلفی هستند که به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر رشد و نمو گیاه تأثیر می‌گذارند. بنابراین انتخاب

فرآیند پژوهش

$GR = (a/1) + (b-a/2) + (c-b/3) + \dots + (n-m-1/N)$
 که در آن $a, b, c, \dots, n$ ... تعداد بذر هندوانه جوانه زده پس از ۱، ۲، ۳، ...، N روز از شروع کاشت است.

طول ریشه و ساقه با استفاده از خط کش میلی متری و قطر ساقه با کولیس اندازه گیری شد. وزن تر ساقه و ریشه با استفاده از ترازوی دیجیتالی دقیق اندازه گیری شد. برای اندازه گیری وزن خشک ریشه ها و ساقه ها ابتدا آنها را به مدت ۴۸ ساعت در آون ۷۰ درجه سانتی گراد قرار داده و در نهایت وزن خشک آنها با ترازو دیجیتال اندازه گیری شد.

پارامترهای رویشی که در این آزمایش اندازه گیری شد شامل: ارتفاع نشاء، قطر نشاء، وزن تر شاخساره، وزن خشک شاخساره، درصد ماده خشک شاخساره، تعداد برگ، سطح برگ وزن تر ریشه، وزن خشک ریشه، درصد ماده خشک ریشه، حجم ریشه و طول ریشه بود.

وزن تر ریشه: برای اندازه گیری وزن تر، بوته ها در پایان آزمایش از خاک خارج و به سه قسمت برگ، ساقه و ریشه تقسیم و سپس ریشه ها جداگانه با ترازو دیجیتالی با دقت ۰/۰۰۱ وزن شد.

وزن خشک ریشه: برای اندازه گیری وزن خشک، نمونه ها را بمدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۷۰ درجه قرار داده و سپس وزن شد.

درصد ماده خشک ریشه: درصد ماده خشک ریشه با استفاده از توزین وزن معینی از ریشه و قرار دادن در آون در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد تا رسیدن به وزن ثابت محاسبه شد.

طرح مطالعه: به منظور بررسی واکنش های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و فتوسنتزی گیاهچه های هندوانه به بسترهای مختلف کشت در سال زراعی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ در کرج از طرح فاکتوریل بر پایه بلوک های کامل تصادفی استفاده شد. تیمارهای آزمایشی شامل ۶ بستر کشت به شرح زیر بود: ۱۰۰ درصد کوکوپیت (CP₁₀₀)؛ ۱۰۰ درصد نی پیت (NP₁₀₀)؛ ۵۰ درصد کوکوپیت+۵۰ درصد نی پیت (CP₅₀+NP₅₀)؛ ۲۵ درصد کوکوپیت+۵۰ درصد نی پیت+۲۵ درصد پرلیت (CP₂₅NP₅₀P₅₀)؛ ۵۰ درصد نی پیت+۵۰ درصد پرلیت (NP₅₀+P₅₀)؛ ۷۰ درصد نی پیت+۳۰ درصد پرلیت (NP₇₀+P₃₀). پس از آماده سازی بسترها گلدان هایی به قطر ۱۲ سانتی متر و ارتفاع ۱۰ سانتی متر تهیه شد. سپس ۳ عدد بذر هندوانه رقم b32 در هر گلدان کاشته شد. آبیاری روزانه انجام می شد.

ارزیابی پارامترهای جوانه زنی و مورفولوژیکی: جوانه زنی و پارامترهای مورفولوژیکی شامل درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، طول ریشه، قطر ساقه، طول ساقه، تعداد برگ، وزن تر ساقه و ریشه، وزن خشک ریشه و ساقه را ارزیابی شد.

بذرهایی با طول ریشه چه ۲ میلی متر یا بیشتر به عنوان بذر جوانه زده در نظر گرفته شدند. درصد جوانه زنی (GP) بر اساس فرمول $PG = 100 (n/N)$ تعیین شد که در آن n تعداد بذرهای جوانه زده و N تعداد کل بذرهای کاشته شده است.

سرعت جوانه زنی (GR) بذر هندوانه بر اساس رابطه زیر تعیین شد:

بررسی پتانسیل کاربرد بستر کشت نی پیت در تولید گیاهچه‌های هنداونه (*Citrullus lanatus* L.) با تأکید بر پاسخ‌های پاسخ‌های فتوسنتزی ۶۱

۸۰ درصد استخراج و به مدت ۲۴ ساعت در یخچال نگهداری شد. از قسمت بالایی (قسمت شناور) عصاره به دست آمده، نمونه برداری و سرعت جذب توسط اسپکتروفتومتری در طول موج‌های A645، A663 و A470 خوانده شد (Bagheri *et al.*, 2021).

کاتالاز، پلی فنل اکسیداز و سوپراکسید دیسموتاز: فعالیت کاتالاز عصاره برگ توسط اسپکتروفتومتری بر اساس کاهش جذب پراکسید هیدروژن به مدت ۳۰ ثانیه در طول موج ۲۴۰ نانومتر اندازه‌گیری شد. مخلوط واکنش حاوی ۵۰ میلی مولار بافر فسفات پتاسیم (۷ pH)، ۱۵ میلی مولار آب اکسیژنه و ۱۰۰ میکرولیتر عصاره آنزیمی بود. واکنش با افزودن H_2O_2 آغاز شد و کاهش جذب به مدت ۳۰ ثانیه اندازه‌گیری شد. مقدار پراکسید هیدروژن تجزیه شده با استفاده از ضریب خاموشی ۴۰ میلی مولار بر سانتی متر محاسبه شد (Velikova *et al.*, 2000). فعالیت آنزیم پلی فنل اکسیداز بر اساس روش اسدی صنم و همکاران (۲۰۱۵) توسط ۲ میلی لیتر بافر فسفات سدیم ۱ میلی مولار (۶.۸ pH)، ۰/۵ میلی لیتر متیل کاتکول ۱۰۰ میلی مولار و ۰/۵ میلی لیتر محلول آنزیمی و شدت جذب توسط اسپکتروفتومتر در طول موج ۴۲۰ نانومتر قرائت شد (Asadi-Sanam *et al.*, 2015). فعالیت سوپراکسید دیسموتاز بر اساس روش گیانوپولیتس و ریس (۱۹۷۷) اندازه‌گیری شد (Giannopolitis and Ries, 1977). برای این منظور ۰,۵ گرم از بافت برگ تازه در نیتروژن مایع قرار داده شد و سپس ۳ میلی لیتر بافر HEPES-KOH با pH 7.8 حاوی ۰,۱ میلی مولار EDTA استخراج شد.

حجم ریشه: حجم ریشه به روش اختلاف حجم ایجاد شده پس از قرار دادن ریشه در حجم معینی از آب (قانون ارشمیدس) محاسبه شد.

طول ریشه: ریشه‌ها پس از قطع اندام هوایی به دقت از گلدان‌ها خارج و با آب مقطر شستشو شد. پس از جدا کردن مواد زائد، با استفاده از کولیس دیجیتالی طول ریشه‌ها اندازه‌گیری شد.

ارتفاع نشاء: ارتفاع با استفاده از خط‌کش بر اساس سانتی متر به دست آمد.

قطر نشاء: با استفاده از کولیس دیجیتالی قطر نشاء اندازه‌گیری شد.

وزن تر شاخساره: برای اندازه‌گیری وزن تر، بوته‌ها در پایان آزمایش از خاک خارج و سپس شاخساره جداگانه با ترازو دیجیتالی با دقت ۰/۰۰۱ وزن شد.

وزن خشک شاخساره: برای اندازه‌گیری وزن خشک، نمونه‌ها (شاخساره) را بمدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۷۰ درجه قرار داده و سپس وزن شد.

درصد ماده خشک شاخساره: درصد ماده خشک شاخساره با استفاده از توزین وزن معینی از شاخساره و قرار دادن در آون در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد تا رسیدن به وزن ثابت محاسبه شد.

تعداد برگ: در پایان آزمایش با شمارش تعداد برگ محاسبه شد.

سطح برگ: سطح برگ با استفاده از دستگاه اندازه‌گیری سطح برگ مدل (Delta-T Device LTD, England) بر حسب سانتیمتر مربع محاسبه گردید.

کلروفیل و کاروتنوئیدها: برای اندازه‌گیری مقدار کلروفیل، ۱ گرم برگ در هاون با ۲۰ میلی لیتر استون

دقیقه در تاریکی سازگار شد، پس از ۲۰ دقیقه سریعاً نمونه‌های برگ‌گی برای اندازه‌گیری F_v/F_m مورد استفاده قرار گرفت. سپس F_v/F_m با استفاده از یک پروتکل مخصوص محاسبه شد. تصاویر در طول فلاش‌های کوتاه در تاریکی انجام شد. در پایان فلاش‌های کوتاه، نمونه‌ها در معرض یک پالس اشباع از نور ($3900 \text{ Mmol m}^{-2} \text{ S}^{-1}$) قرار گرفت که این پالس منجر به اشباع‌گذاری فتوشیمیایی و احیا اولین کوپنون گیرنده در فتوسیستم ۲ می‌شود (Genyu *et al.*, 1989). پس از رسیدن فلورسانس به حالت پایدار، دو سری متوالی از داده‌ها به صورت عددی و میانگین بیان شد، اولین سری در طول فلاش‌های کوتاه مدت در تاریکی (F_0) و دیگری در طول پالس اشباع حاصل شد (F_m). از این دو سری داده ۲ عکس به دست آمد. F_v با استفاده از رابطه $F_v = F_m - F_0$ بیان می‌شود. سپس F_v/F_m با استفاده از نسبت $(F_m - F_0)/F_m$ به دست آمد. محاسبات برای هر عکس با استفاده از نسخه ۷ نرم افزار FlourCam محاسبه شد. تست OJIP با استفاده از دستگاه PAR-flourPen 100-MAX در برگ‌های جوان توسعه یافته که ۲۰ دقیقه در تاریکی سازگار شد انجام می‌گردد. بعد از سازگاری در تاریکی، F_0 در زمان ۵۰ ms شدت فلورسانس در ۳ ms (مرحله J) و شدت فلورسانس در ۳۰ ms (مرحله I) و ۳۰۰ ms (مرحله P) اندازه‌گیری شد. در نهایت محاسبات با استفاده از نرم‌افزار PAR-Fluorpen نسخه ۱ انجام گرفت.

آنالیز آماری: داده‌های بدست آمده از آزمایش بر اساس طرح آماری استفاده شده توسط نرم افزار SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و برای

هموزنه به دست آمده با سرعت ۱۵۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ شد و مایع رویی برای اندازه‌گیری فعالیت اسپکتروفتومتری SOD در طول موج ۵۶۰ نانومتر استفاده شد.

پرولین و محتوی نسبی آب: محتوای پرولین برگ بر اساس روش توصیف شده توسط ژانگ و همکاران (۲۰۱۰) ارزیابی شد و نتایج بر حسب میکروگرم بر گرم وزن تر بیان شد (Zhang *et al.*, 2010). برای اندازه‌گیری محتوای نسبی آب (RWC)، نمونه‌های برگ تهیه، توزین و وزن تازه آن‌ها ثبت شد. نمونه‌ها به مدت یک شب در آب مقطر با دمای ۴ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. پس از حذف رطوبت سطح، وزن‌های متورم شده توسط ترازوی دیجیتال ثبت شد. سپس نمونه‌ها در آون با دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت خشک شده و وزن خشک آنها اندازه‌گیری شد. در نهایت مقدار نسبی آب برگ با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد (Paknejad *et al.*, 2007).

$$RWC(\%) = \frac{F_w - D_w}{S_w} = D_w \times 100$$

در این معادله، F_w وزن برگ بلافاصله پس از نمونه‌برداری، D_w وزن خشک برگ پس از قرار دادن در آون و S_w وزن اشباع برگ پس از قرار دادن در آب مقطر بود.

کلروفیل فلورسنس: از برگ‌های جوان توسعه یافته در انتهای دوره برای اندازه‌گیری حداکثر کارایی کوانتومی فتوسیستم (F_v/F_m) با استفاده از دستگاه فلورکم مدل FC 1000-H (Handy flourCam FC 100H, Photon Systems Instruments, PSI, Czech Republic) استفاده شد. گیاهان به مدت ۲۰

بررسی پتانسیل کاربرد بستر کشت نی پیت در تولید گیاهچه‌های هندوانه (*Citrullus lanatus* L.) با تأکید بر پاسخ‌های پاسخ‌های فتوسنتزی ۶۳

مقایسه میانگین‌ها از آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد استفاده شد.

ساقه، طول ساقه، تعداد برگ، وزن تر ساقه، وزن خشک ساقه و درصد جوانه‌زنی بود. با این وجود، از نظر صفات دیگر مانند طول ریشه، وزن تر و خشک ریشه و سرعت جوانه‌زنی تفاوت معنی‌داری در تیمارهای مختلف بستر کشت مشاهده نشد (جدول ۱).

نتایج و بحث

صفات مورفولوژیکی: نتایج آنالیز واریانس اثر تیمارهای بستر کشت روی صفات مورفولوژیکی نشاءهای هندوانه در جدول ۱ آورده شده است. نتایج حاکی از اثر معنی‌دار آنها روی صفاتی همچون قطر

جدول ۱- نتایج آنالیز واریانس اثر بسترهای مختلف کشت روی خصوصیات مورفولوژیکی گیاه هندوانه

Table 1- The results of variance analysis of the effect of different cultivation substrates on the morphological characteristics of watermelon plants

منابع تغییرات	درجه آزادی	سرعت جوانه‌زنی	درصد جوانه‌زنی	وزن خشک ریشه	وزن خشک ساقه	وزن تر ریشه	وزن تر ساقه	تعداد برگ	طول ساقه	قطر ساقه	طول ریشه
بلوک	۲	۵/۰۵ ^{ns}	۱۶/۱۶ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۶ ^{ns}	۰/۳۲ ^{ns}	۰/۰۴ ^{ns}	۰/۲۲ ^{ns}	۰/۸/۸۴ ^{ns}	۰/۰۹ ^{ns}	۲/۶۰ ^{ns}
تیمار	۵	۱۴/۴۵ ^{ns}	۴۰/۶۶*	۰/۰۱ ^{ns}	۰/۰۷**	۰/۸۵۹ ^{ns}	۴/۵۳**	۱۰/۸۸*	۱۲۴/۸۵**	۲/۵۸**	۱/۱۶ ^{ns}
خطا	۱۰	۱۹/۹۸	۱۰/۸۳	۰/۰۰۸	۰/۰۰۹	۰/۴۱	۰/۲۲	۲/۲۲	۶/۸۸	۰/۱۸	۲/۴۴
ضریب تغییرات(%)		۱۵/۷۴	۳/۷۲	۱/۸۰	۱/۸۸	۳۹/۴۹	۱۹/۳۹	۱۶/۱۶	۲۹/۳۴	۱۲/۹۶	۲۲/۹۰

ns: غیر معنی‌دار؛ * و ** به ترتیب تفاوت‌های معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد هستند

ns: Non-meaningful and are significant differences in probability level of 5 and 1 percent, respectively

همانطور که مشاهده می‌گردد (جدول ۲) تیمار بستر کشت کوکوپیت ۱۰۰ درصد منجر به بیشترین مقدار قطر ساقه، طول ساقه، تعداد برگ، وزن تر ساقه، وزن خشک ساقه و بالاترین درصد جوانه‌زنی در نشاءهای هندوانه شده است. کمترین قطر و طول ساقه، تعداد

برگ، وزن تر ساقه، وزن تر ریشه، وزن خشک ساقه و ریشه در تیمار نی پیت ۱۰۰ درصد مشاهده شد. کمترین درصد جوانه‌زنی و سرعت جوانه‌زنی نیز در تیمار نی پیت ۷۰ درصد+پرلیت ۳۰ درصد دیده شد.

جدول ۲- مقایسه میانگین صفات مورفولوژیکی گیاهچه‌های هندوانه در تیمارهای مختلف بستر کشت بر حسب آزمون LSD

Table 2- Comparison of average morphological traits of watermelon seedlings in different treatments of culture

ردیف	تیمارها	طول ریشه	قطر ساقه	طول ساقه	تعداد برگ	وزن تر ساقه	وزن تر ریشه	وزن خشک ساقه	وزن خشک ریشه	درصد جوانه‌زنی	سرعت جوانه‌زنی
۱	CP ₁₀₀	۶/۰۰ ^a	۵/۰۰ ^a	۲۱/۵ ^a	۱۱/۶۶ ^a	۴/۶۶ ^a	۲/۱۳ ^a	۵/۵۱ ^a	۵/۰۴ ^{ab}	۹۲/۳۳ ^a	۲۷/۳۳ ^a
۲	NP ₁₀₀	۷/۸۳ ^a	۲/۳۳ ^c	۴/۸۳ ^c	۶/۳۳ ^c	۱/۰۳ ^d	۱/۹۳ ^b	۵/۰۶ ^c	۴/۹۰ ^b	۹۲/۰۰ ^a	۳۰/۰۰ ^a
۳	CP ₅₀ +NP ₅₀	۷/۱۶ ^a	۲/۶۶ ^{cb}	۷/۳۳ ^{cb}	۸/۶۶ ^{cb}	۲/۱۰ ^{cb}	۲/۳۳ ^a	۵/۲۶ ^b	۵/۰۰ ^{ab}	۹۰/۳۳ ^{ab}	۲۴/۶۶ ^a
۴	CP ₂₅ NP ₅₀ P ₂₅	۶/۵۰ ^a	۳/۳۳ ^b	۹/۸۳ ^b	۱۱/۰۰ ^{ab}	۲/۹۰ ^b	۱/۵۳ ^{ab}	۵/۳۶ ^{ab}	۵/۰۰ ^{ab}	۸۵/۶۶ ^{bc}	۳۰/۰۰ ^a
۵	NP ₅₀ +P ₅₀	۶/۷۰ ^a	۳/۰۰ ^{cb}	۵/۵۰ ^{cb}	۹/۰۰ ^b	۲/۰۳ ^c	۱/۲۰ ^{ab}	۵/۲۰ ^{cb}	۴/۹۵ ^{ab}	۸۶/۰۰ ^{bc}	۳۰/۳۳ ^a
۶	NP ₇₀ +P ₃₀	۶/۷۳ ^a	۳/۳۳ ^b	۴/۶۶ ^c	۸/۶۶ ^{cb}	۲/۰۶ ^{cb}	۱/۷۰ ^{ab}	۵/۲۵ ^b	۵/۰۸ ^a	۸۳/۶۶ ^c	۲۸/۰۰ ^a

medium according to LSD test

CP₁₀₀: کوکوپیت ۱۰۰ درصد؛ NP₁₀₀: نی پیت ۱۰۰ درصد؛ CP₅₀+NP₅₀: کوکوپیت ۵۰ درصد+نی پیت ۵۰ درصد؛ CP₂₅NP₅₀P₂₅: کوکوپیت

۲۵ درصد+نی پیت ۵۰ درصد و پرلیت ۲۵ درصد؛ NP₅₀+P₅₀: نی پیت ۵۰ درصد+ پرلیت ۵۰ درصد؛ NP₇₀+P₃₀: نی پیت ۷۰ درصد+ پرلیت ۳۰ درصد. حروف

متفاوت در ستون‌ها نشان دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال P<0.05 می‌باشد

CP100: Cocopeat 100%; NP100: Straw Pit 100%; CP50+NP50: Cocopeat 50% +Peat 50%; CP25NP50P25: Cocopeat 25% +Straw Pit 50% and Perlite 25%, NP50+P50 Nee Peat 50% + Perlite 50%, NP70+P30: Peat Straw 70% + Perlite 30%. Different letters in columns show a significant difference in probability level of P<0.05

صفات فیزیولوژیکی: نتایج آنالیز واریانس اثر بسترهای مختلف کشت روی خصوصیات فیزیولوژیکی نشاءهای هندوانه در جدول ۳ نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می‌گردد اثر بسترهای کشت روی صفات فیزیولوژیکی همچون

کلروفیل a، b و تام، پرولین و محتوی نسبی آب برگ‌های نشاء هندوانه معنی‌دار شده است. با این حال، اثر آنها روی کارتنوئید، فعالیت آنزیم‌های کاتالاز، پلی‌فنل اکسیداز و سوپراکسید دیسمیوتاز معنی‌دار نشده است (جدول ۳).

جدول ۳- نتایج آنالیز واریانس اثر بسترهای مختلف کشت روی خصوصیات فیزیولوژیکی نشاءهای هندوانه

Table 3- The results of variance analysis of the effect of different cultivation media on the physiological characteristics of watermelon seedlings

منابع تغییرات	درجه آزادی	RWC	پرولین	SOD	PPO	کاتالاز	کاروتنوئید	کلروفیل تام	کلروفیل b	کلروفیل a
بلوک	۲	۱۱۵/۲ ^{ns}	۹۹/۵۶ ^{ns}	۰/۰۱۴ ^{ns}	۰/۲۳ ^{ns}	۰/۰۰۹ ^{ns}	۰/۰۳ ^{ns}	۰/۰۴ ^{ns}	۰/۰۲ ^{ns}	۰/۰۷ ^{ns}
تیمار	۵	۴۶۹/۱۶ [*]	۳۲۹/۲۳ [*]	۰/۰۴۳ ^{ns}	۰/۷۳ ^{ns}	۰/۰۲۲ ^{ns}	۰/۰۹ ^{ns}	۰/۱۴ [*]	۰/۰۶ [*]	۰/۱۳ ^{**}
خطا	۱۰	۳/۸۸	۲/۴۲	۰/۰۰۷	۰/۰۲۲	۰/۰۱۳	۰/۰۳۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۸	۰/۰۱۱
ضریب تغییرات (%)		۱۰/۷۳	۹/۹۶	۲۳/۰۸	۵/۸۸	۸/۴۳	۱۹/۳۶	۱۴/۷۸	۱۲/۵۶	۱۰/۴۵

* و ** به ترتیب تفاوت‌های معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد هستند.

* and ** are significant differences at the 5% and 1% probability levels, respectively

بیشترین محتوی کلروفیل a، b و تام در تیمار بستر کشت کوکوپیت ۱۰۰ درصد بدست آمد. با این حال، بیشترین محتوی پرولین برگ نشاءهای هندوانه در تیمار نی پیت ۱۰۰ درصد و بیشترین محتوی نسبی آب در تیمار نی پیت ۵۰ درصد+پرلیت ۵۰ درصد و نی پیت ۷۰ درصد+پرلیت ۳۰ درصد دیده شد. کمترین محتوی کلروفیل a، b و تام در تیمار نی پیت ۵۰ درصد+پرلیت ۵۰ درصد، کمترین محتوی پرولین در تیمار کوکوپیت ۵۰ درصد+نی پیت ۵۰ درصد و کمترین محتوی نسبی آب در تیمار کوکوپیت ۲۵ درصد+نی پیت ۵۰ درصد+پرلیت ۲۵ درصد بدست آمد (جدول ۴).

جدول ۴- مقایسه میانگین صفات فیزیولوژیکی گیاهچه‌های هندوانه در تیمارهای مختلف بستر کشت بر حسب آزمون LSD

Table 4- Comparison of average physiological traits of watermelon seedlings in different treatments of culture medium according to LSD test

تیمارها	a کلروفیل	b کلروفیل	کلروفیل تام	کاروتنوئید	کاتالاز	PPO	SOD	پرولین	RWC
CP100	۰/۹۸ ^a	۰/۴۴ ^a	۱/۳۶ ^a	۰/۴۴ ^a	۰/۰۴۲ ^a	۰/۰۳۲ ^a	۳۰/۲۸ ^a	۰/۰۳ ^b	۷۶/۲۵ ^c
NP100	۰/۷۶ ^{cd}	۰/۴۲ ^a	۱/۱۵ ^b	۰/۴۸ ^a	۰/۰۳۹ ^a	۰/۰۳۶ ^a	۳۳/۴۴ ^a	۰/۰۶ ^a	۸۲/۹۸ ^{ab}
CP50+NP50	۰/۸۳ ^b	۰/۴۵ ^a	۱/۱۲ ^b	۰/۴۷ ^a	۰/۰۴۳ ^a	۰/۰۳۳ ^a	۳۲/۵۸ ^a	۰/۰۲ ^b	۸۰/۴۲ ^b
CP25NP50P25	۰/۸۶ ^b	۰/۴۰ ^b	۱/۱۰ ^b	۰/۴۵ ^a	۰/۰۴۱ ^a	۰/۰۳۵ ^a	۳۴/۳۳ ^a	۰/۰۷ ^a	۷۸/۲۸ ^{bc}
NP50+P50	۰/۸۰ ^c	۰/۳۷ ^b	۱/۱۹ ^b	۰/۴۶ ^a	۰/۰۴۴ ^a	۰/۰۳۶ ^a	۳۱/۸۸ ^a	۰/۰۳ ^b	۸۶/۱۳ ^a
NP70+P30	۰/۸۳ ^b	۰/۳۸ ^b	۱/۱۵ ^b	۰/۴۸ ^a	۰/۰۳۸ ^a	۰/۰۳۴ ^a	۳۲/۷۳ ^a	۰/۰۸ ^a	۸۵/۲۲ ^a

CP100: کوکوپیت ۱۰۰ درصد؛ NP100: نی پیت ۱۰۰ درصد؛ CP50+NP50: کوکوپیت ۵۰ درصد+نی پیت ۵۰ درصد؛ CP25NP50P25: کوکوپیت

۲۵ درصد+نی پیت ۵۰ درصد و پرلیت ۲۵ درصد؛ NP50+P50: نی پیت ۵۰ درصد+پرلیت ۵۰ درصد؛ NP70+P30: نی پیت ۷۰ درصد+پرلیت ۳۰ درصد. حروف

مقاومت در ستون‌ها نشان دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال $P < 0.05$ می‌باشد

CP100: Cocopeat 100%; NP100: Straw Pit 100%; CP50+NP50: Cocopeat 50% +Peat 50%; CP25NP50P25: Cocopeat 25% +Straw Pit 50% and Perlite 25%, NP50+P50 Nee Peat 50% + Perlite 50%, NP70+P30: Peat Straw 70% + Perlite 30%. Different letters in columns show a significant difference in probability level of $P < 0.05$

تأثیر تیمارهای بستر کشت روی کلروفیل فلورسنت و عملکرد فتوسنتز: تجزیه واریانس اثر تیمارهای مختلف کشت روی کلروفیل فلورسنت و عملکرد فتوسنتز نشاءهای هندوانه در جدول ۴ آورده شده است. همانطور که مشاهده می‌گردد تیمارها روی صفاتی همچون فلورسانس متغیر نسبی در مرحله حدواسط J (Vj)؛ فلورسانس متغیر نسبی در مرحله حدواسط I (Vi)، حداکثر کارایی سیستم تجزیه آب فتوسیستم II (Fv/F0)، حداکثر کارایی فتوسیستم II (ΦPO)، عملکرد کوانتومی انتقال الکترون (ΦE0)، عملکرد کوانتومی اتلاف انرژی (ΦD0)، شاخص عملکرد به ازای فوتون جذب شده (PIabs)، میزان جذب نور به ازای هر مرکز واکنش (ABS/RC) و میزان گرفتن الکترون به ازای هر مرکز واکنش (TR0/RC) اثر معنی‌دار دارد. با این وجود، روی صفاتی همچون شدت فلورسانس متغیر، انتقال الکترون به ازای هر مرکز واکنش (ET0/RC) و انرژی اتلاف شده به ازای هر مرکز واکنش (Di0/RC) تأثیر معنی‌دار مشاهده نشد (جدول ۵). فلورسانس متغیر نسبی در مرحله حدواسط J و I در تیمار نی پیت ۱۰۰ درصد حداکثر و در تیمار کوکوپیت ۲۵ درصد+نی پیت ۵۰ درصد+پرلیت ۲۵ درصد حداقل بود. با این حال، در تیمار اخیر حداکثر کارایی سیستم تجزیه آب فتوسیستم II، حداکثر کارایی فتوسیستم II و عملکرد کوانتومی انتقال الکترون مشاهده شد. در تیمار نی پیت

تأثیر تیمارهای بستر کشت روی کلروفیل فلورسنت و عملکرد فتوسنتز: تجزیه واریانس اثر تیمارهای مختلف کشت روی کلروفیل فلورسنت و عملکرد فتوسنتز نشاءهای هندوانه در جدول ۴ آورده شده است. همانطور که مشاهده می‌گردد تیمارها روی صفاتی همچون فلورسانس متغیر نسبی در مرحله حدواسط J (Vj)؛ فلورسانس متغیر نسبی در مرحله حدواسط I (Vi)، حداکثر کارایی سیستم تجزیه آب فتوسیستم II (Fv/F0)، حداکثر کارایی فتوسیستم II (ΦPO)، عملکرد کوانتومی انتقال الکترون (ΦE0)، عملکرد کوانتومی اتلاف انرژی (ΦD0)، شاخص عملکرد به ازای فوتون جذب شده (PIabs)، میزان جذب نور به ازای هر مرکز واکنش

۷۰ درصد+پرلیت ۳۰ درصد عملکرد کوانتومی اتلاف انرژی بیشترین و در تیمار کوکوپیت ۲۵ درصد+نی پیت ۵۰ درصد+پرلیت ۲۵ درصد حداقل بود. استفاده از کوکوپیت ۱۰۰ درصد به عنوان بستر کشت منجر به بیشترین مقدار شاخص عملکرد به ازای فوتون جذب شده در گیاهچه‌های هندوانه شد.

با این حال، بیشترین میزان جذب نور به ازای هر مرکز واکنش در تیمار پرلیت ۷۰ درصد+پرلیت ۳۰ درصد بدست آمد. بیشترین میزان گرفتن الکترون به ازای هر مرکز واکنش در تیمار نی پیت ۱۰۰ مشاهده شد (جدول ۶).

جدول ۵- نتایج آنالیز واریانس اثر بسترهای مختلف کشت روی کلروفیل فلورسنت و عملکرد فتوسنتز نشاءهای هندوانه

Table 5- The results of variance analysis of the effect of different culture media on fluorescent chlorophyll and photosynthesis performance of watermelon seedlings

F_v	V_j	V_i	F_v/F_0	Φ_{P_0}	Φ_{E_0}	Φ_{D_0}	PIabs	ABS/RC	TR ₀ /RC	ET ₀ /RC	Di ₀ /RC	درجه آزادی	منابع تغییرات
$8/2 \times 10^{VNS}$	$0/0006^{NS}$	$0/0009^{NS}$	$0/046^{NS}$	$0/0005^{NS}$	$0/0004^{NS}$	$0/0005^{NS}$	$0/08^{NS}$	$0/01^{NS}$	$0/007^{NS}$	$0/0001^{NS}$	$0/001^{NS}$	۲	بلوک
$5/8 \times 10^{VNS}$	$0/001^*$	$0/001^*$	$0/243^*$	$0/0006^*$	$0/001^*$	$0/0006^*$	$0/227^*$	$0/100^*$	$0/030^*$	$0/02^{NS}$	$0/021^{NS}$	۵	تیمار
$6/5 \times 10^V$	$0/0004$	$0/0003$	$0/127$	$0/0003$	$0/0005$	$0/0003$	$0/076$	$0/03$	$0/01$	$0/002$	$0/009$	۱۰	خطا
۲۱/۷	۴/۲	۲/۵۲	۹/۷۸	۰/۴۵	۱/۵۸	۸/۸۴	۲۰/۹	۵/۶۵	۴/۲۰	۳/۹۲	۱۴/۰۲		ضریب تغییرات (%)

ns: غیر معنی دار؛ * تفاوت‌های معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد است

F_v : شدت فلورسانس متغیر؛ V_j : فلورسانس متغیر نسبی در مرحله حدواسط J؛ V_i : فلورسانس متغیر نسبی در مرحله حدواسط I؛ F_v/F_0 : حداکثر کارایی سیستم تجزیه آب فتوسنتز؛ Φ_{P_0} : حداکثر کارایی فتوسنتز؛ Φ_{E_0} : عملکرد کوانتومی انتقال الکترون؛ Φ_{D_0} : عملکرد کوانتومی اتلاف انرژی؛ PIabs: شاخص عملکرد به ازای فوتون جذب شده؛ ABS/RC: میزان جذب نور به ازای هر مرکز واکنش؛ TR₀/RC: میزان گرفتن الکترون به ازای هر مرکز واکنش؛ ET₀/RC: انتقال الکترون به ازای هر مرکز واکنش؛ Di₀/RC: انرژی اتلاف شده به ازای هر مرکز واکنش

ns: not significant; * Significant differences are at the 5% probability level

F_v : variable fluorescence intensity; V_j : relative variable fluorescence in intermediate stage J; V_i : relative variable fluorescence in intermediate stage I; F_v/F_0 : maximum efficiency of photosystem II water decomposition system; Φ_{P_0} : maximum efficiency of photosystem II; Φ_{E_0} : quantum efficiency of electron transfer; Φ_{D_0} : energy dissipation quantum function; PIabs: performance index per absorbed photon; ABS/RC: amount of light absorption per reaction center; TR₀/RC: rate of electron capture per reaction center; ET₀/RC: electron transfer per reaction center; Di₀/RC: energy dissipated per reaction center

جدول ۶- مقایسه میانگین صفات مربوط به کلروفیل فلورسنت و عملکرد فتوسنتز گیاهچه‌های هندوانه در تیمارهای مختلف بستر کشت بر حسب آزمون LSD

Table 6- Comparison of average traits related to fluorescent chlorophyll and photosynthesis performance of watermelon seedlings in different treatments of culture medium according to LSD test

Di ₀ /RC	ET ₀ /RC	TR ₀ /RC	ABS/RC	PIabs	Φ_{D_0}	Φ_{E_0}	Φ_{P_0}	F_v/F_0	V_i	V_j	F_v	تیمارها	ردیف
$0/59^b$	$1/22^a$	$2/29^c$	$2/89^b$	$1/56^a$	$0/205^{ab}$	$0/424^{ab}$	$0/794^{ab}$	$3/88^{ab}$	$0/768^b$	$0/467^{bc}$	39078^a	CP ₁₀₀	۱
$0/78^a$	$1/26^a$	$2/58^a$	$3/36^a$	$0/96^b$	$0/232^{ab}$	$0/375^c$	$0/768^{ab}$	$3/33^{ab}$	$0/820^a$	$0/511^a$	40259^a	NP ₁₀₀	۲
$0/66^{ab}$	$1/30^a$	$2/45^{bc}$	$3/11^{ab}$	$1/34^{ab}$	$0/212^{ab}$	$0/418^{ab}$	$0/787^{ab}$	$3/70^{ab}$	$0/780^b$	$0/469^{bc}$	34917^a	CP ₅₀ +NP ₅₀	۳
$0/60^b$	$1/30^a$	$2/36^{bc}$	$2/96^b$	$1/65^a$	$0/203^b$	$0/440^a$	$0/797^a$	$3/94^a$	$0/767^b$	$0/448^c$	40834^a	CP ₂₅ NP ₅₀ P ₂₅	۴
$0/65^{ab}$	$1/27^a$	$2/44^{bc}$	$3/09^{ab}$	$1/36^{ab}$	$0/211^{ab}$	$0/413^{bc}$	$0/788^{ab}$	$3/74^{ab}$	$0/773^b$	$0/476^{bc}$	39317^a	NP ₅₀ +P ₅₀	۵
$0/78^a$	$1/27^a$	$2/50^{ab}$	$3/29^a$	$1/03^b$	$0/238^a$	$0/389^{bc}$	$0/762^b$	$3/25^b$	$0/793^a$	$0/489^{ab}$	29330^a	NP ₇₀ +P ₃₀	۶

CP₁₀₀: کوکوپیت ۱۰۰ درصد؛ NP₁₀₀: نی پیت ۱۰۰ درصد؛ CP₅₀+NP₅₀: کوکوپیت ۵۰ درصد+نی پیت ۵۰ درصد؛ CP₂₅NP₅₀P₂₅: کوکوپیت

۲۵ درصد+نی پیت ۵۰ درصد و پرلیت ۲۵ درصد؛ NP₅₀+P₅₀: نی پیت ۵۰ درصد+پرلیت ۵۰ درصد؛ NP₇₀+P₃₀: نی پیت ۷۰ درصد+پرلیت ۳۰ درصد. حروف

مختلف در ستون‌ها نشان دهنده اختلاف معنی دار در سطح احتمال $P < 0.05$ می‌باشد. F_v : شدت فلورسانس متغیر؛ V_j : فلورسانس متغیر نسبی در مرحله

بررسی پتانسیل کاربرد بستر کشت نی پیت در تولید گیاهچه‌های هندوانه (*Citrullus lanatus* L.) با تأکید بر پاسخ‌های پاسخ‌های فتوسنتزی ۶۷

حدواسط J؛ V_j : فلورسانس متغیر نسبی در مرحله حدواسط I؛ F_v/F_0 : حداکثر کارایی سیستم تجزیه آب فتوسیستم II؛ Φ_{PO} : حداکثر کارایی فتوسیستم II؛ Φ_{E_0} : عملکرد کوانتومی انتقال الکترون؛ Φ_{D_0} : عملکرد کوانتومی اتلاف انرژی؛ PI_{abs} : شاخص عملکرد به ازای فوتون جذب شده؛ ABS/RC : میزان جذب نور به ازای هر مرکز واکنش؛ TR_0/RC : میزان گرفتن الکترون به ازای هر مرکز واکنش؛ ET_0/RC : انتقال الکترون به ازای هر مرکز واکنش؛ Di_0/RC : انرژی اتلاف شده به ازای هر مرکز واکنش

CP100: cocopeat 100%; NP100: Nipit 100%; CP50+NP50: 50% coconut + 50% nipit; CP25NP50P25: cocopeat 25% + nipeat 50% and perlite 25%; NP50+P50 Nipit 50% + Perlite 50%; NP70+P30: Nipit 70% + Perlite 30%. Different letters in the columns indicate significant differences at the probability level of $P < 0.05$. F_v : variable fluorescence intensity; V_j : relative variable fluorescence in intermediate stage J; V_i : relative variable fluorescence in intermediate stage I; F_v/F_0 : maximum efficiency of photosystem II water decomposition system; Φ_{PO} : maximum efficiency of photosystem II; Φ_{E_0} : quantum efficiency of electron transfer; Φ_{D_0} : energy dissipation quantum function; PI_{abs} : performance index per absorbed photon; ABS/RC : amount of light absorption per reaction center; TR_0/RC : rate of electron capture per reaction center; ET_0/RC : electron transfer per reaction center; Di_0/RC : energy dissipated per reaction center

نتایج مطالعه حاضر حاکی از بهبود صفات جوانه‌زنی و رویشی نشاءهای هندوانه کشت شده در بستر کشت کوکوپیت خالص بود. بعد از آن بسترهای کشت نی پیت ۵۰ درصد+کوکوپیت ۵۰ درصد و نی پیت ۱۰۰ درصد منجر به عملکرد بالای صفات جوانه‌زنی و رویشی در این گیاهان شد. با این وجود، به نظر می‌رسد زمانی که به بسترهای کشت پرلیت افزوده می‌شود از عملکرد رویشی نشاءهای هندوانه کاسته می‌گردد.

رشد گیاه، ترکیب برگ، عملکرد کل و کیفیت محصول تحت تأثیر بسترهای کشت بدون خاک قرار می‌گیرد (Peyvast et al., 2010). محیط رشد به رشد گیاه کمک می‌کند، که این امر ممکن است به در دسترس بودن مواد مغذی محیط نسبت داده شود. به گفته ترويسان و همکاران (Trevisan et al., 2010)، محیط‌های آلی مانند کمپوست به عنوان یک بافر مواد مغذی عمل می‌کند و به آرامی مواد مغذی را به ریشه گیاهان آزاد می‌کند. افزایش صفات رویشی و جوانه‌زنی در گیاهان هندوانه که در مطالعه کنونی در بستر کشت کوکوپیت خالص مشاهده شد می‌تواند به این علت باشد که کوکوپیت دارای ظرفیت نگه‌داری

علاوه بر نیاز به تولید نهال با کیفیت بالا، کشاورزان نیاز به کاهش هزینه‌های فعالیت دارند. یکی از جایگزین‌هایی که باید هزینه‌های مربوط به تولید نهال با کیفیت را کاهش دهد، استفاده از ترکیبات آلی موجود در منطقه تولید است. استفاده شدید از خاک‌های کشاورزی، به ویژه خاک‌هایی که از تولیدات باغی نشات می‌گیرند، باعث کاهش مواد آلی و عناصر غذایی می‌شود. بستر مناسب نباید حاوی خاک باشد، چون عوامل بیماری‌زا و بذور علف‌های هرز به مقدار فراوانی در آن وجود دارد. همچنین، استفاده از خاک در پرورش نشاءها می‌تواند منجر به آسیب به نشاء در طی انتقال آنها به زمین اصلی شود (Boaro, 2013). از این رو، استفاده از بسترهای بدون خاک در پرورش نشاءهای گیاهان بویژه سبزیجات پر مصرف همچون هندوانه می‌تواند از اهمیت شایانی برخوردار باشد. یک بستر خوب برای نشاءها باید دارای خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی باشد که شرایط مناسب برای جوانه‌زنی، و نمو نشاءها، رشد ریشه و ساقه فراهم آورد (Andrino, 2018).

تبادل کاتیونی این بستر کشت پایین بوده که می‌تواند منجر کاهش رشد گیاهان در این بستر شود. به عنوان مثال، سمیعی و همکاران (۱۳۸۴) بیان کردند که استفاده از باگاس نیشکر به عنوان بستر کشت گیاه آگلونما منجر به افزایش طول ساقه می‌شود که صفت منفی در این گیاه است و باعث کاهش ارزش بازاری این گیاه می‌شود. آنها در مطالعه‌شان بیان کردند که کوکوپیت بهترین بستر کشت برای این گیاه است (Samiei et al., 2005). همچنین، در مطالعه کنونی، مشاهده شد که افزودن پرلیت منجر به کاهش صفات مهم عملکردی در نشاءهای هندوانه می‌گردد که می‌تواند به کاهش ظرفیت نگهداری آب در این بستر نسبت داده شود. با این وجود، پرلیت به خاطر داشتن قدرت جذب آب ۳ تا ۴ برابر وزن خود، pH در محدوده ۶ تا ۸ کاربردهای زیادی در پرورش نشاءها دارد. در این میان بیان شده است که اندازه پرلیت روی رشد و عملکرد گیاهان اثر گذاشته (Asaduzzaman et al., 2013) و ترکیب آن با دیگر بسترهای کشت می‌تواند مزیت‌های مناسبی برای رشد گیاه فراهم آورد. در مطالعه حاضر، زمانی که پرلیت به بستر کشت نیپیت افزوده شد عملکرد رویشی نشاءهای گیاه هندوانه کاهش یافت که این امر می‌تواند به کاهش ظرفیت تبادل کاتیونی بستر و در نتیجه کاهش عرضه مواد غذایی به نشاءها نسبت داده شود.

نتایج مطالعه کنونی حاکی از بیشتر شدن محتوی کلروفیل a، b و تام، کاروتنوئید و محتوی نسبی آب و همچنین کاهش محتوی پرولین برگ نشاءهای هندوانه کشت شده در بستر کوکوپیت و نیپیت

آب، هوادهی، و مواد غذایی بالایی است که در طول دوره رشد نشاءها برای رشد آنها فراهم می‌آورد (Sarkar et al., 2021). در مطالعه‌ای مشاهده شد کوکوپیت حداکثر ظرفیت نگهداری آب، هوادهی و EC را دارد و منبع غذایی خوبی برای رشد کدوهای تلخ فراهم می‌کند (Rahman et al., 2018) که مطابق با یافته‌های تحقیق حاضر است. رشد رویشی گیاه، و زیست توده، با مواد غذایی ذخیره شده در برگ، شاخساره یا ریشه مرتبط است. ظرفیت بالاتر برای نگهداری آب، هوادهی بهتر با چگالی ظاهری کمتر، و EC محیط رشد به حفظ محیط رضایت‌بخش کمک می‌کند که منجر به رشد شدید گیاه می‌شود و باعث افزایش پتانسیل فتوسنتزی توسط برگ‌ها می‌شود. توانایی نگهداری آب، تبادل گازی و نفوذ ریشه به مقدار فضای منافذ در بستر کشت بستگی دارد که به بهبود رشد گیاه کمک می‌کند (Raviv et al., 2008). زیست توده گیاه خشک همچنین ممکن است به فتوسنتزهای (Photosynthates) جمع شده در برگ‌ها متکی باشد که به طور مفیدی بر تجمع ماده خشک در نشاءهای هندوانه در بستر کشت کوکوپیت تأثیر گذاشته است.

همانطور که ذکر شد، ترکیب نیپیت با کوکوپیت یا نیپیت خالص منجر به صفات جوانه‌زنی و رویشی بالا در نشاءهای هندوانه شد. بستر کشت نشاءها به مقدار زیادی نمو سیستم ریشه را تحت تأثیر قرار می‌دهد و این اثر عمدتاً به مقدار و اندازه ذرات تشکیل دهنده آن نسب داده می‌شود و در نتیجه هوادهی لازم برای رشد مطلوب ریشه را فراهم می‌آورد (Dutra et al., 2017). با این وجود، ظرفیت

کاروتنوئید و کاهش در پرولین مشاهده شد که نشان‌دهنده شرایط مناسب رشد نشاءها است. بنابراین، بهبود در صفات عملکردی مشاهده شده در نشاءهای پرورش یافته در بستر کوکوپیت و نی پیت می‌تواند به افزایش محتوی فتوستتزر و در نتیجه بهبود شرایط گیاهان نسبت داده شود. بنابراین، در پرورش نشاءهای هندوانه بستر کشت کوکوپیت خالص، نی پیت خالص یا ترکیب آنها قابل توصیه است.

فتوستتزر مهمترین فرآیند فیزیولوژیکی گیاهان است که به شرایط محیطی بسیار حساس است. پارامتر فلورسانس کلروفیل یکی از ابزارهای مؤثر برای تجزیه و تحلیل اثر تیمارهای مختلف بر فتوستتزر است (Faseela *et al.*, 2019). در این آزمایش، افزایش Vj در نشاءهای هندوانه کشت شده در بستر کشت حاوی پرلیت نشان از آسیب به مسیر انتقال الکترون PS II است و انتقال الکترون بلوکه شده در PS II منجر به افزایش تجمع QA می‌شود (Henmi *et al.*, 2004). همچنین، در این تیمارها، افزایش F0 به کاهش محتوی کلروفیل مربوط بوده که به طور مستقیم با انرژی جذب شده در هر مرکز واکنش رابطه مستقیم دارد. به خاطر اینکه، انتقال الکترون بلوکه شده با افزایش Vj ارتباط دارد، آن همچنین در کاهش ψ_0 نیز نشان داده می‌شود که به معنای انرژی بیشتر برای کاهش تجمع بالای QA- است (Zhang *et al.*, 2018). کاهش ϕE_0 حاکی از کاهش انرژی به کار رفته برای انتقال الکترون است. به منظور مصرف الکترون‌های فعال زیاد، نسبت کوانتوم برای پراکنش ϕD_0 نیز افزایش پیدا می‌کند. به طور کلی، کاهش ϕP_0 ، ϕE_0 و ψ_0 نشان می‌دهد که استفاده از

خالص بود. با این حال، زمانی که پرلیت به محیط کشت افزوده شد کاهش در محتوی کلروفیل a، b و تام، کاروتنوئید و محتوی نسبی آب و افزایش در پرولین در این گیاهچه‌ها مشاهده شد. افزایش محتوی کلروفیل a، b و تام، کاروتنوئید در برگ نشاءهای هندوانه در تیمار بستر کشت کوکوپیت می‌تواند به علت بهبود وضعیت تغذیه‌ای نشاءها و کاهش پرولین نسبت داده شود (Li *et al.*, 2006). افزایش محتوی کلروفیل a همچنین می‌تواند منجر به افزایش کارایی فتوستتزر و بهبود تجمع فتوستنت‌ها شود که در نهایت منجر به عملکرد بهتر نشاءها شد (Takai *et al.*, 2010). مقدار کلروفیل و کاروتنوئیدها در سبزیجات بسته به شرایط رشد متفاوت است. توسعه کلروفیل برگ و کاروتنوئیدها متکی به تجمع نیتروژن در گیاهان در زیر لایه‌های آلی است که باعث افزایش هوادهی، ظرفیت نگهداری آب و پایداری زیستی می‌شود. بسترهای آلی که دارای هوادهی خوب، قابلیت نگهداری آب و پایداری زیستی هستند منجر به جذب نیتروژن برای ایجاد کلروفیل در برگ‌ها می‌شود (Rahman *et al.*, 2018). زمانی که رشد و نمو نشاءها کم می‌شود، در نتیجه میزان کلروفیل کمتری در برگ‌ها تجمع می‌یابد که منجر به کاهش عملکرد گیاهان می‌شود. در این پژوهش زمانی که بستر کشت نشاءهای هندوانه پرلیت اضافه شد، کاهش در محتوی کلروفیل و کاروتنوئید و افزایش در محتوی پرولین برگ‌ها مشاهده شد که نشان دهنده آسیب به گیاهچه‌ها است. با این وجود، در بستر کشت کوکوپیت خالص و نی پیت خالص افزایش در محتوی کلروفیل و

TRo/CSO و TRo/RC, ABS/RC می‌تواند حاکی از افزایش جذب انرژی نوری باشد. همچنین بیشتر شدن DIO/RC می‌تواند نشان دهنده فعال شدن مکانیسم دفاعی مرکز واکنش باشد که باعث پراکنش انرژی مازاد باشد تا آسیب آن به گیاه را کم کنند. افزایش Dio/CSO به مانند Dio/RC نشان می‌دهد که گیاهچه‌های هندوانه می‌تواند آسیب را با پراکنش فعال انرژی مازاد کاهش دهند. بنابراین، انتخاب بستر کشت مناسب همچون کوکوپیت خالص برای پرورش نشاءهای هندوانه می‌تواند منجر به بهبود عملکرد فتوسنتز و در نتیجه افزایش عملکرد این گیاهان گردد.

تیمار بستر کشت پرلیت منجر به کاهش پیوسته توانایی انتقال فتوسیستم II شده است که مطابق با یافته دیگر مطالعه است (Van Heerden *et al.*, 2003). Fv و Fm معمولاً به عنوان شاخص‌های مهار نوری فتوسیستم II در نظر گرفته می‌شود که حساس به تنش‌هاست. با در نظر گرفتن این، عملکرد شاخص PIabs و Pscs که دارای سه پارامتر مستقل جذب انرژی نوری، گرفتن و انتقال الکترون است ممکن است برای بازتاب تصویری از مکانیسم فتوسنتز گیاهان ایده‌آل باشد (Strasser *et al.*, 2004). کاهش PIabs تحت بستر کشت حاوی پرلیت می‌تواند حاکی از آسیب به دستگاه فتوسنتزی، کاهش کارایی تبدیل انرژی نوری و محدودیت در فتوسنتز نرمال شد. همچنین در این بسترها، افزایش در

نتیجه‌گیری کلی

بطور کلی می‌توان نتیجه‌گیری کرد که یکی از عوامل مهم در پرورش نشاءهای هندوانه نوع بستر کشت بوده و کوکوپیت و نی‌پیت خالص و یا ترکیب آنها می‌تواند گزینه مناسبی باشد. این بسترها بهبود در صفات مهم عملکردی و همچنین پارامترهای فیزیولوژیکی و فتوسنتزی را در این گیاهان ایجاد کردند. از این رو، بسترهای کشت کوکوپیت، نی‌پیت یا ترکیب آنها برای تولیدکنندگان تجاری این نشاءها قابل توصیه می‌باشد.

منابع

- bamboo by a combination of methods. *Carbohydrate Polymers*, 82: 1097-1101.
- 2) Andrino, M. A. 2018. Desenvolvimento de substrato para produção de mudas de hortaliças a partir de resíduos orgânicos no IFMG-campus bambui. *Mestrado Profissional em Sustentabilidade em Tecnologia Ambiental*: 67-67.
  - 3) Asadi-Sanam, S., Pirdashti, H., Hashempour, A., Zavareh, M., Nematzadeh, G. A. and Y, Yaghoobian. 2015. The physiological and biochemical responses of eastern purple coneflower to freezing stress. *Russian Journal of Plant Physiology* 62: 515-523.
  - 4) Asaduzzaman, M., Kobayashi, Y., Mondal, M. F., Ban, T., Matsubara, H., Adachi, F. and T, Asao. 2013. Growing carrots hydroponically using perlite substrates. *Scientia Horticulturae* 159: 113-121.
  - 1) Alves, E. F., Bose, S. K., Francis, R. C., Colodette, J. L., Iakovlev, M. and A, Van Heiningen. 2010. Carbohydrate composition of eucalyptus, bagasse and

- of Beijing Area. *Agricultural Science & Technology* 18: 2282-2285.
- 14) Martinez, P. and M, Abad. 1992. Soilless culture of tomato in different mineral substrates. In "Symposium on Soil and Soilless Media under Protected Cultivation in Mild Winter Climates 323", pp: 251-260.
  - 15) Noguera, P., Abad, M., Noguera, V., Puchades, R. and A, Maquieira. 2000. Coconut coir water, anew and viable ecologically-friendly peat substance. pp: 279-286. International Society for Horticultural Science (ISHS), Leuven, Belgium.
  - 16) Paknejad, F., Nasri, M., Moghadam, H. T., Zahedi, H. and M. J, Alahmadi. 2007. Effects of drought stress on chlorophyll fluorescence parameters, chlorophyll content and grain yield of wheat cultivars. *J Biol Sci* 7: 841-847.
  - 17) Peyvast, G. H., Olfati, J. A., Ramezani Kharazi, P. and O, Noori Roudsari. 2010. Effect of substate on greenhouse cucumber production in soilless culture. pp: 429-436. International Society for Horticultural Science (ISHS), Leuven, Belgium.
  - 18) Rahman, M. J., Quamruzzaman, M., Uddain, J., Sarkar, M. D., Islam, M. Z., Zakia, M. Z. and S, Subramaniam. 2018. Photosynthetic Response and Antioxidant Content of Hydroponic Bitter Gourd as Influenced by Organic Substrates and Nutrient Solution. *HortScience horts* 53: 1314-1318.
  - 19) Rasul, M., Rudolph, V. and M, Carsky. 1999. Physical properties of bagasse. *Fuel* 78: 905-910.
  - 20) Raviv, M., Lieth, J. H., Bar-Tal, A. and A, Silber. 2008. Growing plants in soilless culture: operational conclusions. *Soilless culture: Theory and practice*. Raviv, M and JH Leith (ed) Elsevier: 545-567.
  - 21) Rifna, E., Ramanan, K. R. and R, Mahendran. 2019. Emerging technology applications for improving seed germination. *Trends in Food Science & Technology*, 86: 95-108.
  - 5) BÄ¶hlme, M. 1994. Effects of hydroponics on the development of cucumber growing in ecologically substrates. pp: 133-140. International Society for Horticultural Science (ISHS), Leuven, Belgium.
  - 6) Bagheri, M., Gholami, M. and B, Baninasab. 2021. Role of hydrogen peroxide pre-treatment on the acclimation of pistachio seedlings to salt stress. *Acta Physiologiae Plantarum* 43: 51.
  - 7) Boaro, V. 2013. Manejo do pH de substrato orgânico alcalino visando à produção de mudas cítricas.
  - 8) Dutra, T. R., Massad, M. D., Menezes, E. S. and A, Santos. 2017. Superação de dormência e substratos alternativos com serragem na germinação e crescimento inicial de mudas de *Peltophorum dubium* (Spreng.) Taub. *ACSA-Agropecuária Científica no SemiÁrido, Patos-PB* 13: 113-120.
  - 9) Faseela, P., Sinisha, A., Brestič, M. and J, Puthur. 2019. Chlorophyll a fluorescence parameters as indicators of a particular abiotic stress in rice. *Photosynthetica* 57: 108-115.
  - 10) Giannopolitis, C. N. and S. K, Ries. 1977. Superoxide Dismutases: I. Occurrence in Higher Plants, 12. *Plant Physiology* 59: 309-314.
  - 11) Henmi, T., Miyao, M. and Y, Yamamoto. 2004. Release and Reactive-Oxygen-Mediated Damage of the Oxygen-Evolving Complex Subunits of PSII during Photoinhibition. *Plant and Cell Physiology* 45: 243-250.
  - 12) Li, R.-h., Guo, P.-g., Michael, B., Stefania, G. and C, Salvatore. 2006. Evaluation of Chlorophyll Content and Fluorescence Parameters as Indicators of Drought Tolerance in Barley. *Agricultural Sciences in China* 5: 751-757.
  - 13) Ma, C., Zeng, J., Zhu, L., Chen, Y., Li, Y., Li, T. and You, X. 2017. Mixed Substrate Soilless Cultivation Techniques for Mini Watermelon in Spring Greenhouse

- 30) Zhang, H., Xu, N., Li, X., Long, J., Sui, X., Wu, Y., Li, J., Wang, J., Zhong, H. and G. Y., Sun. 2018. Arbuscular Mycorrhizal Fungi (*Glomus mosseae*) Improves Growth, Photosynthesis and Protects Photosystem II in Leaves of *Lolium perenne* L. in Cadmium Contaminated Soil. *Frontiers in Plant Science* 9.
- 31) Zhang, X., Shen, L., Li, F., Zhang, Y., Meng, D. and J, Sheng. 2010. Up-regulating arginase contributes to amelioration of chilling stress and the antioxidant system in cherry tomato fruits. *Journal of the Science of Food and Agriculture* 90: 2195-2202.
- 22) Samiei, L., KHalighi, A., Kafi, M., Samavat, S. and M, Arghavani. 2005. An investigation of substitution of peat moss with palm tree celluloid wastes in growing aglaonema (*Aglaonema Commutatum* Cv. Silver Queen). *Iranian J of Agri Sci* 36: 503-510.
- 23) Sarkar, M. D., Rahman, M. J., Uddain, J., Quamruzzaman, M., Azad, M. O., Rahman, M. H., Islam, M. J., Rahman, M. S., Choi, K.-Y. and M. T, Naznin. 2021. Estimation of Yield, Photosynthetic Rate, Biochemical, and Nutritional Content of Red Leaf Lettuce (*Lactuca sativa* L.) Grown in Organic Substrates. *Plants* 10.
- 24) Soltani, E. and A, Soltani. 2015. Meta-analysis of seed priming effects on seed germination, seedling emergence and crop yield: Iranian studies. *International Journal of Plant Production* 9: 413-432.
- 25) Strasser, R. J., Tsimilli-Michael, M. and A, Srivastava. 2004. Analysis of the chlorophyll a fluorescence transient. In "Chlorophyll a fluorescence", pp: 321-362. Springer.
- 26) Takai, T., Kondo, M., Yano, M. and T, Yamamoto. 2010. A Quantitative Trait Locus for Chlorophyll Content and its Association with Leaf Photosynthesis in Rice. *Rice* 3: 172-180.
- 27) Trevisan, S., Francioso, O., Quaggiotti, S. and S, Nardi. 2010. Humic substances biological activity at the plant-soil interface. *Plant Signaling & Behavior* 5: 635-643.
- 28) Van Heerden, P. D. R., Tsimilli-Michael, M., Krüger, G. H. J. and R. J, Strasser. 2003. Dark chilling effects on soybean genotypes during vegetative development: parallel studies of CO₂ assimilation, chlorophyll a fluorescence kinetics O-J-I-P and nitrogen fixation. *Physiologia Plantarum* 117: 476-491.
- 29) Velikova, V., Yordanov, I. and A, Edreva. 2000. Oxidative stress and some antioxidant systems in acid rain-treated bean plants: Protective role of exogenous polyamines. *Plant Science* 151: 59-66.